

Willem Vermandere, De Panne

Dames en Heren, boeren en boerinnen
zet julder nere want 'k ga gaan beginnen
en 'k breng met mijn lied aan julder verstand
't schoonst op de wereld dat is 't Noordzeestrand
wat 'n dwaze gedachten van naar Spanje te gaan
w'hn g-hier toch ook appartementjes staan
een lange reke van De Panne naar 't Zwin
't en trekt op geen klotten maar grof is 't gewin.

Van Knokke en Zeebrugge vertel ik geen kwaad
dat is de zee in zijnen zuiversten staat
Blankenberge en Bredene lijk een ei volgepakt
en den dijk van Oostende van d'honden bekakt
en waar op de wereld h je nog versere vis
't en is maar in Nieuwpoort dat 't meugelijk is
en deur 't zand van Koksijde zo zacht en zo fijn
geraken w'in De Panne waar dat we nu moeten zijn.

't Woord zegt het zelve, een panne in 't zand
beschut tegen stormen deur duinen omrand
duizend jaar lang ht de zee d'r an gebouwd
als de wijdste, de schoonste, de puurste beschouwd
en boven op de toppen had je een wonderlijk zicht
daar diepe de zee in 't zilverlicht
o ik kan maar met moeite mijn tranen bedwingen
hoe vind ik nog woorden om de duinen te bezingen.

Met stinkend geld deur 'n duvel bezocht
hn boze mensen onze ziele verkocht
met machines gevierendeeld en geplet
met asfalt begoten en met buildings bezet
en rijke stinkers alhier g'importeerd
om te bruinen in de zonne den buik ingesmeerd
hoort hoe dat tussen de torens de wind
huilt omdat ie zijn duinen nie meer vindt.

Maar de zee zal wel beuken met volle geweld
totdat 't laatste bouwsel ook is nere geveld
ook al zijn ze lijk reuzen sterk en groot
van water en wind is den tijd bondgenoot
veegt ook uit de namen van een dwaas geslacht
die voor klaterend goud de duinen h verkracht
voor de kinders is 't daar nu een troostloos gebied
en voor nen zanger lijk ik een droef bitter lied.